

Panjab University Library

Collection of

RARE MANUSCRIPTS AND BOOKS

OF

RAJA NARENDRA NATH FAMILY
DONATED

by

DEWAN ANAND KUMAR,
M.A. (CANTAB), BAR-AT LAW.

R. VICE-CHANCELLOR, PANJAB UNIVERSITY

Class No. ۳۳.۶

Book No. ۱۲۶۳

جنگ لبراه
۱۵ فروری ۱۸۲۶

<p>احوال جنگ لبراه پیر شہاد دیوان آدر ۱۸۲۶ ع فارسی کلاسیکی تجربہ لستعلیق بلا صفاقت اندازہ ۹ سطور فی صفحہ</p>	<p>Pers. Ms. 954.07 A287 665-Ms.</p>
<p>کتاب قلمی</p>	

AHWAL-E-JANG-E-SABRAON

Scribed by Diwan Ajudhia Parshad

in 1846 A.D.; Classical Persian Nasta'liq
script.

No pagination.

Approximately 12 lines to a page

MSS 665

665-MS. R 23 E
31926 31

این حال تقدیر جنگ برآه از دستجات که یاد کرده و در یافته
نوشته شده است چرا که اقامت طرف دریا می تبلیغ نمود
هنگام تشریف آوری نواب کورجر جل سجا در بیان
ظهور یا سنجشی بنام مهاراجه دیش که بهادر از معالوت
رسیده رجا ان عهد نامه است که در ان موقع قلمی شده بود فقط

۲
برگاتام فوج شکهان انیٹریٹ دریای ستلج جانب سبداہ و باخمہ عبور شدہ آمد
سردار جنگہ مصمام الدولہ بہادر با اتفاق ہر ان صلاح کردند و اطلاع درکار
نمودند کہ در عبور فوج شکهان از دریای ستلج براہ کوتہ آیدشی و انجام نامہ می
خبر کہ دن با فوج سرکار کمینی اگر نیز بہادر بدون حکم سرکار والا تمام سرکار علیہ
شکستہ دوستی سی و ہفت سالہ بر باد رفتہ کہ ام دلیل مطلق جو ایدھی در عدالت
ناظرانی و خود سری سیاہ بدست سرکار والا نامندہ وظایہ بدو روشن است کہ از بدست

برادران

۳
 سابقه
 سرور و جواهر شکوه مأموری سرکار و الا تمام سپاه علاوه حرکات طبع نفسانی قیام
 در میان خود و ما چقدر خیره سر و بر خو غلط شده و خود را شناخته عبور و عهده
 - خنک کرده و شکست خورده و در عوض نا فهمی و کوتاهی آید ششی سپاه الوداع
 گذشته و آینده قیامت بای عهده گیتی پدید آید لکن از افواج شکوه کن که کس
 بچشم خود دیده و کلام را بی برادران و معقولان خود و زود قوت و تدبیر
 بهادی صبا و ایشان بهادر شنیده است و ثمره عمل کردن بر نهایی
 و شکست پی در پی بر یک بخوبی دریافته است اگر این وقت هم از قیام
 باز آمدن شروع کند و بگفته همان در باب تنظیم کم گشته و حرکات خود
 بگذراند کنجایش غدر خواهی در سر کار انگلیس نظیر دریای تبلیج پیدا
 تواند

و عجبت که نواب گورنر خیر بها در مقیضات پادشاهی سرکار انگلیس قومی سنگهان

رزق سنگهان در پنجاب بسته سامع قدرت ازین طرف که تمامی سرگذشت پنجاب

از روی اخبار محققه به نواب گورنر خیر بها در ممدوح طاعت شریف ^{پیشرفت} شریف

این تجویر ریشه دوانی و سلسله خباتی در بیان سخن های فی الواقع که صان ^{شان} و الا

بها در حساب قوت و ملک و فوج و عقل و تدبیر و شجاعت و خزانه انداز کرده

و هر چند مدت آن در یکست خوردن سنگهان طاهر بود و کس نشیند تقریر

هنوع نهر ان هم که حاصل آن همین بود که با صان و الا ^{بها} در مقابل کرده

کسی انجام نمیکند بدت از میان سنگهان کدام خاوش و کدام قصور و نهر ^{شکست} آن صحت

و کدام بر مرضی خدا میگردد و بسبب امت ایام و بدبختی پنجاب ^{بها} در برابر

این فمید

۵
 آیین نمیدنمی کرد بلکه در جای خود جماعت سنگهان برکت ها میان همداگر که
 کناره دریا از دیر ه تمام فوج بود خبر گیری و صلاح میکردند که فهران چه میکنند
 و که ام کار کردن می باید و مردم سپاه شکست خورده پیر شهر از فوج آیین
 غیر آیین که بای سامانی تمام که کم کس از آنها بجا نه رفته باز آمده و که کم از فوج
 ناکرده نزد ویرادران و همقومان رسیده بود و که کم از غلجه دشتن و دیر ه تپالی داشت
 یکجا دیر ه نمودند مثل قمار بازی باخته این شکست خورده کم زبان نشسته بودند
 مردم افواج جنگ ناکرده باین ملامت میکردند بسیاری از آنها معده شکست
 حواله بر خدا میداشتند و بعضی بر تصور فهران خود میگذاشتند و بعضی غمزدن
 از همداگر در وقت جنگ نمیدادند و که کم کسی بیان فی الواقع از بهادر صا و شان

می کرد و مردمان فوج جنگ ناکرده لیفت سنگهان شکست خورده را بنی ^{کشور}
 می گفتند که حال جنگ ما مردم خواهند دید و با آنها دیر می رسد اوند صلاح در کار ^{را} ^{سند}
 با هم گرمی نمودند و هر ان فوج شکسته خورد و راه را که از نوامی دیره افواج ^{دیگر}
 می رفتند مردم پایه جنگ ناکرده ناکفتی ها می گفتند و بیان ^و ^{خود} بسیار می نمودند
 از هر ان فوج شکست خورده احدی مجال جوابی نداشت ^{مگر} در دل و سما ^{خود}
 با هم گرمی گفتند که این همی با قص که با وجود ظاهر شدن حال جنگ سنگهان ^{مقابل}
 فوج انگریزی آیین نوع زبان درازی و کونه اندیشی دین مردم ^{با} ^{تصویر}
 که اگر گفته هر ان که همایش شروع کرده اند با این تاثیر نشد این ^{با} ^{هم} ^{مسل}
 بیادش اعمال خود خوانند رسید و این ^{آیین} ^{نیک} ^{نخواهد} ^{بود} ^{در} ^{جنگ} ^{پیر} ^و ^{شهر}

پیروده دارد موجب حیات باقیانند باشد درین دفعه اگر توبت نجس سید
 هر که ام که از ضرب گویا توب و تفکات باقی ماند و دریا غرق خود گشت
 درین آسنا سیکه از پنهان برکت تا که پروانه طلعی بنام راجه کلاب سنگه شکام
 و پس کراندن دیره برکت میو سیکه از سمت شاهده و روانه کوشش بنام
 از سر کار بر و رولیا نیده برده بودند آمده یک کاغذ کلان که بر بالای
 بدست خط گویشی از اقوال ای سنگهان که احوال چینی نام گذشته اند نوشته
 آوردند و گفتند که راجه کلاب سنگه رسیدن پروانه سرکاری گفته است که حکم
 قبول کن تا که برین کاغذ دستخط سنگهان هر برکت با اطلاع و امضا تمام شده
 هر آن هر برکت نباشد در لاهور آمدن نمی توانم و از طرف سنگهان قبی نام

۸
 بجز رسیدن آنها چندی کس از برکت گرفته تمام سپاه و سران کت با مای
 با مشافه سپاه و تحوط مهر کرده روانه کردند خلاصه اینکه راجه کلاب گه به بی نام
 و تمام سپاه خوشنودند که راجه کلاب گه حالا خواهد آمد روزی در بر میو
 بر تقریرت صافگوئی میونگه در باب رزق قوت افواج انگریزی و دشوار بود
 مقابله با آنها مردم سپاه آن برکت از روزه خاطر شده بر روی میونگه که بعد
 تقریرت سواره میرفت سرسواری ششام دادند و گفتند که نوروز رسیدن افواج
 برای دو دیر شهر و سپس آمدن افواج سمت موضع سلطان خان بدین
 خراب شدن مقدمه خاک انجام گام بر گشتن بسیار خوش شده بودی و حالا
 که تمام سران برای قرار نمودن افواج سنگهان با بنیطرت تیلج حایه رسیدن

از وقت انگریزان

ارقوت اگر نیران پیش کرده اند تو بسیار صلاح کار سردار چنگیزی شاهی را
 ضرور بخودان و خج کردن است و قسمیکه سابق یک صلاحی بنگهان تمام برکت
 در کوچه آمدن آراهور بجانگیر و نورطاهر شده امروز آراوده تمام
 از حاضرین اینجا طاهر شدن است خیر شما هر یک فسران و سرداران و همین است که
 شروع طیار بی پل سازید و راجه کلاب بنگه هم حلی می آید میوه که چشم سپاه
 در گون دیده و مرگ خود فی القویین کرده جواب داد که من تابع صلاح
 و فاعلیستم و بعد این سوال جواب مطابق همان شد و صلاح که در تمام سپاه
 و خاموش و دم نخت بودند سپاه هر برکت فسران خود همین گفتن شروع
 کردند که گشتی موجود و تجویز پل بتن بر کدام جای نخت و پخته کنایه می باید
 نمود

این دفعه رفته سردار تبحر که را بفهمانید از زبان سپاه اول شما بگوئید در صورت
 توقف سپاه خود خواهد فهمید آن گویا کیان دیده و مصلحتی
 و جنگ نایده تا بمضمون مصرعه کند هم نایل هم پس پرواز وین کار
 ناشایسته دریافتند روز دوم بموجب اطلاع و خبر گیری در همدگر بدستور ^{تبحر} ^{ساز}
 آمده سوال سپاه که پشتم هم خبر داده بودند بیان کردند آنوقت خدیجه ^{سپاه}
 از هر برکت همراه آن اندرون خیمه سردار رفته و بسیار کسان بطور ^{سوس}
 و آراوه شروع فساد بیرون خیمه باد این مای پراکنده زمین قلبه رانده
 بودند و باقی سپاه در برکت ناخبر گری آن چشم براه آمد آن و سخن کنان
 در همدگر گوید که اگر آنسر آن امر و خبر پیل بتن با سردار تبحر که نموده و دین

جایی پل لب دریا تا شام به نور رسید پس خبر یک افسر و سردار گرفته
 تا چار و لا علاج با مشافه سردار صاحب با اتفاق همران و چند خدمت
 تجویز و دیدن جایی پل و رفتن وقت شام برکناره دریا قرار یافت
 زبان مدداری مردم سپاه حاضر شنیدنی بود که چه میگفتند و از دل سردی آن
 خدا آگاه بود که غرق شدن تمام نجات میدهند لا علاج وقت شام برکناره
 و ریافته و ملاحان را همراه گرفته جایی مناسب پسند ملاحان برای پل مجری
 سنگدان فوج سامان پل تبدی بهر آن بطور حکم نشان میدادند که فلان فلان
 گذر چه و کجا بریو یاریان افتاده است پرو نجات میدهند پره از برکت
 جلد خواهند آورد چنانچه همین شد و صبح آن شروع تیاری پل گشت چرا که حکم

بود برای کاری که امروز میگفتند و بکدام سبب زنگی در این خبر گیران آن زود دم
 و در صورت ظهور اصل توقف که در دشوار بودن کارهای آرام فسران از خوشن
 در آن کاریکد اشتد شلای میگفتند که چند هزار نفر کا و محمود سعد جمع شد و آن فی الفور
 دشوار بود و تقصیر فسران ثابت میکردند بمضمونیکه غرضی منجوستند از سر و برای کار
 بی یاسانیدند الحاکم کردن مجال سردار نبود و بان مضمون که پروانه منجوستند از سر
 بنام سردار و فسران نویسانیده می آوردند در لاهور اگر در باب حاصل شدن سر و
 حسب ایش پیش می شد بان بطوری ترسانیدند که در توقف اگر کار داشتند یک
 می کشیم و این مثل نرزان می آوردند که منجوستند هم لائق سکستن طرف کلی خانه
 در هر حال ایمانند چینی محل اخبار نویس از لاهور رسیده سبب آمدن او همین بود

که در باب

که در باب اراده پیوند با صاحبان عایشان به پیش از پل بتن حسیه زیاده

اطلاع در لاهور شده بود و آند وقت او طرف دیره نواب گوزر خزل بهادر و صوابه

سرو تریجنگه شده لکن اظهارت او را که اراده سردار موصوف و سر اسبیه در

بسیار اعمالی سنگهان خود سر ایش قدیمی مانوعی فروغ پیش صاحبان

کین زبان گشت و رفتن و آمدن او بر اگشت در ایام طیار شدن موم

فوج جماعت جماعت بر سر پل میفتند و به کارکنان میگفتند که مباد ایل ناقص طیار کنید

و ناکید کرده می آندند و سران عقل حیران داشتند که نمونه روشن شکست دادند

باز هم پرده غفلت بر چشمان سنگهان کلام جمیعین افتاده که بطرف اجل که اراده

عبور و جنگ است چه طوری که رفتن میخواهند چون پل طیار گشت رز در اول استعدای

سنگهان عبور یک کینی از هر برکت وقت شب ظهور رسید و عبور از پل کرده سنگه خور
 باندازه فوج از رگیش پیر وی پل طیار نموده آنرا در بعد سپهر گوله قسم از تو طلان
 فوج انگریزی از فاصله ساری سنگه پیش روی پل و هم انعطاف دریای شلج در ویر
 برکت ما رسیده و از طرف فوج سنگهان هم جواب آن از انعطاف دریای شلج گوله
 خورد شده و پیش از شام گوله را نی از طرفین موقوف گشت شب دیگر فوج دیگر از
 شامل سنگه شد همین نوع و چند و فوج زیاد از طرف دریا رسیده و سنگه طلان از
 گل ریگ آلود طیار گشت و خندق و بنال سنگه طیار شد از مقابل پل حدیانه سنگه
 یک گروه با مثل حلقه گمان هر دو گوشه سنگه از هر دو طرف جاب دریا بود جاب را
 بر بگ و سیرا به میدان خالی مانده در اینجا یک فاصله و نت رست برکت فوج خا

لایا بود

لب ریائو و سنگهان فوج که موجودات گیر کار عمل آمده بودند و دنیا ب سردار ^{سوار} تنگه
 و فهران گفتند در اینجا ویره گهوچه و رنوک خانه یا تو نجانه تجویر شد باز هم میدان
 خای ماند سنگهان باز سوال نموده سردار تنگه و فهران گفتند که هر کار برضی شما کرده می
 هر قدر فوج از میان برکت های خود بفرقی بر آورده و دوازده اخصیاشماست ^{خاست}
 تجویر رفتن فوج هم شد لکن چون زمین سیراب گل نماد میوم باو و برکت در فوج
 میان برکت خود تا کم زوری خود و موجه قیاس میکرد و ظهور اینکار همچنان در تظار ^{فر}
 فردا ماند و پیرهای برکت و دولتین جدید ر حفاظت پیل مامور شد جنگی و ^{بسیار} حمان
 زیر موضع سپاه بود تمام آرا بریده چری برای یختن نان خرج کردند و چری را ^{سندی} بر حوض
 و سنگه آوردند و آن جنگی را ویران نمودند یک برج کهنه جانب شرقی سنگه و میدان

قدری فوج انگریزی آنجا بود در فراخ شدن سنگها از افواج انگریزی گذشته زنده و سنج
 در پهلوی شرقی برکت میسو سنگه آمده انجا سنگهان تا زو شکست می بودند مقابل میل
 دیره فوج انگریزی طبایری یک سوره از روز پیل بتن سنگهان شروع بهم طیار شده یکفته
 فوج انگریزی آنجا تقیم می بود پیشروی آن یک خانه رسیدار بود حصان نشان تمام
 از انجا جانب سنگه از دوبرین دیده می ماندند افواج انگریزی یک وقت و کدام رویت
 شام پیش روی سوره خود بمقابل سنگه برای قواعد می برآمدند لکن گوئی از انجا زمین
 فاصله یک کوه خواهد قدری زیاد و میان بود قواعد و فوج سنگهان هم برای تمام
 سنگه برآمده شی و مجال شمار نفی که چند حاضر است اگر کسی نبود ستاد شدن در پیر
 از خود گفتن برای قواعد فیه ان یا حاضر شدن اختیار سپاه بود درین ایام اصل سنگه

در جنگ دیر

در جنگ به دشمن رخ می شده طرف او آید جانند هر گز نیت با چند کس در فوج این نگهان گرفتار شده
 بکدام حیل از اینجا گریخته براه امیر و فوج سواری که گاهه سنگه مجتبه و دیگر افسران فوج سواری
 آوردن آورفته بودند و سیراه به سواری پیش داخل دیر فوج سواری شده و هنوز خرم خاشاک نشسته
 و از خوف بیان سرگشت خود نمی نمود رفوی سردار جنگ به با در اتفاق فهران سوار شده
 گردش با طرف متصله سنگه میکرد از برکت سردار شمشیر سنگه سند فلوله یک سیاهی لیش دراز
 از سنگه آواز طرف سردار داد که سردار استاده باش سخن بشو سردار از خوف که بیا
 کدام قباح بر آید استاده شد و فسران هم استاده شدند آن سنگه تقریر بسیار
 در خصوص تدبیر جنگ و سیاهی ای اکالیان که قوم خالصه سمین همیان خواهند شد
 کردن شروع نمود و در با فسران سخنان اهانت و کم دلی و در یافت بربد و در بیانی

افسران خست از سردار تا فسر و اردو لیان هم برای پیچکس رایاری جواب دادند
 آن سپاهی از زبان بابیه و ده گویی و از دست با شانه گردانی دریش و از تا دست و
 و هر یک از نوبت رسیدن برای یک سر و از تمام فوج مابین حال حیران بود و بحال قدم نمی
 و فسران و عهده داران و سپاهیان آن برکت هم در انجا جمع شده بودند و احدی بحال منع
 کردن و غبت نمودن بآن سپاهی نداشت از اتفاق یک سپاهی از خم جان اوز میانی
 آن سپاهی را چشم نهائی و بدر بانی عوض این حرکت ناشایسته نمود و خاموش گردانید
 باز برای پیش رفتن از انجا به بردار موصوف پیش آمد و چون آیین سخن موجب نامی سپاه
 شده بود برای تسلی سردار جنگ که آن سپاهی مردم آن برکت روز و دوم نزد سردار حاضر
 و در باب نهایی او گفتند سردار گفت که طوریکه جان و آبروی مردم با اختیار شماست بر سر این

اختیار است

اختیار شماست آن سپاهی را مردم همان برکت برای نام چند فرقیده شدند و باطل کردند
 سلامی بنور بر وقت سوار شدن سردار موصوف بلا شک می شد لکن بعد سلامی آنچه بعد از
 و بدبیرت جنگ که این باید کرد و این باید نمود از زبان سنگهان بر برکت جائی که حاجی
 زیاد می برآمد برای تحریر آن یک کتاب کلان می باید و خلاصه هیچ یک تحریر سوا می نمود
 کج فحشی و عاقبت نا ایدیشی نمی بود این نوبت بود که برانجیمه سردار سپاهیان بر فرزند
 وقت در بار هم در وقت تنهانشی و هنگام خواب می آمدند و استری بهمین می پرسید که
 سردار کجاست در اکثر دفعه سردار زبان خود پیش از جواب استری با دانه بلند جواب میداد
 که سپاهی که ام برکت است و چه میگوید و سوال او می شنید و خوف داشت که مبادا شناسد
 یا سنگین در جیمه زند و سوالات سپاهیان خالی از شر و فساد و امور غیر ممکن نبود و در

باین دستور میگذاشت درین آیام سنگهان بکشت ما از رسیدن راجه گلاب سنگه در لاهور خبر آوردند
 که خلعت وزارت به راجه گلاب سنگه از سرکار در لاهور دانهیده شد راجه گلاب سنگه میگویی که یک فیروز
 تمام بکشت نامه دو و سیاهی و اینجا بیاید تسلی من کند باز روانی شوم و جمیع تشییح بر اسوار
 با تو نیامده در بنور خانه همراه راجه موصوف است همان وقت یک فیروز با دو و سیاهی از سر بر
 انوقت که ام فیروز ان وقف روز بد پیش نظر تو بود گفت که زندگی این مردم و خجسته بکار نماند
 که بیرون از راجه سنگهان رفتند برای جنگ به روز بسیار میگفتند و خجسته در صلاح سنگهان
 چنانچه کسی میگفت که انتظار راجه گلاب سنگه باید کرد و سر و آتشنگه و فسران خواست جنگ دارند
 روزی مرمو سپاه انبوه نموده سر و آتشنگه و فسران راجا ساجا رسانیده گفتند که فردا میدان آید
 جنگ میکنیم اگر فسران کمر بسته فردا صبحی حاضر بیرون از سنگه نشاندند فسران را خواستیم سر و آتش

دین

و فسران از خوف طیار شده بیرون سنگر رفته است و شدند بیدار و با هم در صلاح
 که بر آمدن راجه کلاسیک جنگ خواهیم کرد نازان و منور در سنگر همچنان بودند که میگفتند که این
 طیار و آیین فوج با سامان حاضر خدا کند که در روز روشن فوج انگیزی بکند و جوابی بدهد
 آنسما را شود روزی دو حبس انگیز خواهد بود و نفع عده دار خود باشند بی سلاح و حبس
 سنگر پیاده آمدند و نزدیک رسیده با سنگهان بیرون از سنگر که برای غارت کرده بودند
 کدام کدام شتر و گاو و دست چریدن در میدان واقع میان برود فوج میقتند و چادر
 گفتند که ما راه درشت شراب غلط کردیم ما را بکشید از اتفاق سنگهان با آنها گفتند که بی
 سلاح را کشتن شرم است آنها و این فتنه و با سنگهان گفتند که برای کوه سیل بشن
 کرده فتنه فوج پیاده آیین برای فوج سواری غایب سوال کرده که از بیرون

که بساوا اگر کام جانب فوج انگریزی عابر شده از دنبال برسد و از آراوده و قیاس صاحبان
 خبر نمی شد که چه می فهمند و عسکر از فوج سواری غریب آیین در توجو نیز اول و هم بعد رسیدن را به ننگه
 سوم مل جایم حصه و ننگه آمده باقی زیر کمان را به ننگه برگردت در بایستی پنج خصوصاً
 گد بری کی با تو بجان جنسی می بین ماند هت یک فرجه پیر که کام حصه و سواری
 دنبال گد شمشیر و ننگه فاصله ننگه سب و و انیده آمده دید هت
 صباح آن تبارخ اول ماه بهار گد ننگه اقدری شب بیا نده که قریب صبح بود که گد تو بار
 فوج انگریزی از جانب چپ ننگه در فوج سنگهان رسیده که سبوشیا و گد ننگه شد و بار کام
 رسیده و بعد قدری روز بر آمدن افواج انگریزی د فوج به از هر جانب ننگه مقابل گد
 نمایان شد و سبوشیا ری در تمام فوج سنگهان گردید و گد تو بار از هر جای مو ننگه حاجی

دار افواج انگیزی هم جواب رسیدن شروع شد بناظران هر دفعه فوج انگیزی علیه عدو نظر می
 و تا وقت شکست ننگهان معلوم میشد که دنبال افواج انگیزی می دویم بود و حاصله در قوه فوج
 انگیزی را رسید که در مقابل موجهه شکست اولاً برابر بود و حسن های فوج آیین ننگهان از جایگاه
 بیرون برآمده بآنها و آن دفعه فوج انگیزی که از دور نمایان شده با اشتگی تمام نزدیکی
 می آمد مقابل و افع گشت و گورد توپ انگیزی زور و شور رفتن حسن ها را که به اراده رفته
 بودند کم کرد و دهایی آنها مثل آول مانند و پس پا شدند از موجهه فوج کهورچه
 جنگ جاری شد همان توپخانه انگیزی را کهورچه های پیاده و موجهه دران
 حسن ها و بنورک خانه و توپخانه موجهه کهورچه ها که قایم و در گردان بودند
 یکجا جرقه را واقعی گرفته میگویند که بنورک چنان یک دفعه بنورک کرده فرشته

دفعه اول

و فوج کوه چهره بگلنده ماند آخر کار روگردان و کشته و زخمی شدند و فوج انگیزی ارنگه نسا
 گز کرده آمده و گریخته های فوج سواری آیین و غیر آیین را بایا رفتن و ارسمن با کشتن
 پسنداقا کشته و زخمی مقابل جنگ و غوغ دربار داد آنوقت هر میت از جان دادن بدست
 گرد و نبال گول تو بلفک انگیزی در پیش آب دریا گیران بود فوج انگیزی سرگاه
 دست رت اندرون نگه آمده آنجا دو دوشده بود یک فوج از پهلوی کشت فوج حاصل
 چون منوروی فوج خام و برکت متسانگه و بها و سگ و پیر و شهزاده بود و طرف
 و ضرب بشیر و آرا بشتن و گوهر هم تو نچانه انگیزی این فوج را هیچ کردن داد و بعد از
 بی قرار و فرار شدند و راه پل و دریا گرفتند میگویند که برکت های فوج سنگهان بدین
 انگیزی از پهلوی خود که از جانب رت سنگه در آمده بود از جواب بی شیش و فوج انگیزی

که گوید پس بارتنگ میرد و افرایشند و افواج انگیزی از هر سر هر کس می شود
 فوج انگیزی از جمله فوج اندازند سنگه که روانه طرف پل شده بود بارتنگ آنها همچنان
 خوف رسان بر فراریان سپید گشته رسیدان میماند از خمی سالم کدام خود را جانب دایمی
 و کدام طرف پل رفت چون هجوم فراریان بر پل بشیریده های محاطه شده قوی بود که گریختند
 و جنگ فکوشه خوب شوق سنگه بسپاه موجود حاکم بود و آخر کار سنگهان کشته های فاضل
 رسیدن فوج انگیزی تگهان از پس رسیدن سرگشته و بارتنگ از پیش پیوسته
 جانب دیگر ریخته فتن شروع کردند و فوج انگیزی از هر جا خبر گیران بود می گفتند ای مدح
 و نیک مرمان مهاباد را بفرار شود ای که در ایشام بود تا که سنگهان نرسند جنگ کردند
 آخر کار بمقابل زور فوج انگیزی تاب نیاورد و شکست خوردند و فراریان عاید پایاب را گول

انگیزی

انگیزی خبر گرفته مانده چه کار با رنگ نمانده بود و در میان طبع جان رنگ و نوسان دریا
 و سبک باشد و دریا کرده می آید و بسیار غرق باشد و در آن رنگ غرق شد و سبک بر سر دریا
 مانده بسیار رنگی هم آورد و در سر و تن سبک هم لطیف دریا آید و سنگها را از چوب سبک
 و رفع سرمانند و نوسان ما را از خود و بجزیره پیر کرده بخانه فتنه بسیار در دیر ماند و فوج انگیزی
 خیمگاه آمده و فراموشی بی کسب نموده و یکمین بر جانش داده و از کسب نمی فرار شده و نوبت
 سنگها را کشیده آورده بودند و در یک گل دریا ماند و از فوج انگیزی بر آورد و بر دوش آن زور
 فوج انگیزی بجای خود بود و در خیمگاه حضرت مانده و حبان و شان بها و زور و کرم فوج
 و در زمین آن خیمگاه شسته و دیگر فوج هم کانی و گوزن بر جمل بها و روانه فیروز پوشد از فوج
 بعضی بعد از شدن سبانه با فتنه و نوبت سبک است و بی طرف دریا جانب بر آید بود و دیگر روز

تلاش داشت برآوردن و بمقتضای غرق دریا می نمودند و بعد فتن فوج انگیزی مردم مسلح دیگر
 و جریده بمطوری کار و پای انگیزی که اشاره آن رسیده بود برای تلاش رزمی گذاشته
 در جنگ گاه رفته کدام تلاش شناخته پیدا کرد و کدام نا امیدت درین صفت بسیار نقص غرق
 برآورد و گرفته ماند پس از آن حتی از خدمت تفکک آوردن از دریا اگر توبه چاروی به رسیدن
 و مات را که نقصان نهاده و دیر افواج شده بود درین کار قدری عوق نقصان پیدا کرد
 تمام افواج سواری را مقابل گذشت و دریا بی سنج بر جسته آمد حسب حکم نواب گورخر جل سوار که
 متصل گذر کند انگه والد دست راست آن پل بسته شده بود و از این عبور افواج انگیزی باقی مانده
 سمت با نهمه شده افواج سنگهان شکست خورده از سیراه جانب قضیه پی آید و از این در تیرول
 در موضع چینه رسیده مقیم شد لکن خوف داشتند که حالا فوج انگیزی سیر در لاهور خیره

اعمال یافت

اعمال با قین سنگهان غمی شکست فاش خوردن ز مهرانی حصه به صاحبان رسیده صلاح
 همین اتفاق که مهر ارجه به و با اتفاق راه کلاسیک به و بهایی را هم که دو یوان
 فقیر سید نورالدین مصححان در بار نیست نوای گوی زمر خزل به و خاصه شوند چنانچه در البانی
 کردی با ملاقات مهر ارجه به و با نوای مستطال گوی زمر خزل به و شده نوای صوت
 بلوایی سپاه خود و عدم شرفیت فهمایش سردارن و هر ان در شکستنی خوش مهر ارجه
 در یافته بمقتضای شایسته می نمون بالایی سرکار کفایت فرموده از راه دلی حال
 فقط گرفتن ننگ آمدی در ایامی تبلیج و دوا به جالندهر کوستان آن کنیم که در و رویه
 باقی تمام حدت را لا اله الا هو مهر ارجه به که شتند افواج طغی امواج سرکار بکشمیه کاتب
 به و در راه سوز میدان میان میر رسیده خمیه زن شد و مهر ارجه به اندرون شهر و قلعه
 رسیدند

عبدالحمید بدو دفعت مرده و سوله خواهر سرکار لاهور دادن ملک کوهستان واقع بین
 دریای بیاس و سندھ پنجاب برادر بھنیرارہ و دیار کشمیر و غرض یک کروڑ روپے بہ عدم جایداد
 تباریخ نیم مارچ ۱۸۵۹ء عیسوی قایم شد و تمام عالم نیکو باقی و انشا ہی سرکار یکسید ہجرت
 باوجود این ہمہ شکستہ از قوم سنگھان وقع یافتن کنکار کلہ تیر تمام ریت لاهور بریم کا مروت
 تمام مہاراجہ صاحب کلان سرگاسی قایم دریت لاهور باقی دشتہ و از افواج سنگھان
 کہ در موضع خنبہ بود جب العبد یک یک برکت در لاهور طلب شد و تقییم موجب حجب سرتاج
 ساکنان انہی طرف دریای بیاس و بر طرفی ساکنان و دایا جانبد ہر ملوئی و اولاد ان
 صورت ظہور یافت بر طرفیان نجارہ فتنہ و سالیان امور گناہ متہد شدند و نقطہ

راقم احوال مہاراجہ

Jan. 4, 1850 A.D.

(۲۲ جولائی ۱۹۰۷ء بمبئی)

R. फा २३.६ P. U L

3792/3A

Form 10

Date Loaned

This book was taken from the Library on the date last marked.

It can be retained for the period permitted by the rules governing the class of your membership.

A fine of one anna will be charged for each day the volume is kept overtime.

Manuscript

६६५-MS.

5

SHED.

RAH.

branch -
(

5